

Ud over de allerede fremhævede ting er det nødvendigt at tage fat på lønnen. Det offentlige må følge med det private arbejdsmarkeds lønudvikling. Vi må sikre, at der bliver en fælles lønudvikling. Alle tanker om lokalløn har vist sig kun at have skadelige virkninger. Det hjælper ikke, at man begynder at kalde det noget andet, at man afskaffer lokallønnen, men derefter går over til speciallønordninger på de enkelte institutioner; det duer ikke. Der skal være et fælles lønsystem, som i øvrigt lægger større vægt på et ligelønsprincip.

Til slut vil vi sige, at hensigten med overhovedet at rejse denne debat er at sikre, at vi kan få en offentlig sektor, som fungerer på demokratisk vis, hvor brugerne har indflydelse på, hvordan forholdene er, og hvor de ansatte får mulighed for at udfolde sig til gavn også for brugerne.

Herefter vil jeg gerne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

- »På baggrund af drøftelse af finansministerens redegørelse om de igangværende overenskomstforhandlinger inden for statens område skal Tinget opfordre finansministeren til, at der i de fortsatte forhandlinger lægges vægt på,
- at adgangen til orlovsordninger udvides ved, at der økonomisk skabes bedre muligheder herfor,
 - at der under overenskomstforhandlingerne med staten gives tilbud om, at dagpenge kan anvendes aktivt til nedsættelse af arbejdstiden,
 - at alt overarbejde afspadses,
 - at der sikres en lønmæssig udvikling, der følger udviklingen på det private arbejdsmarked,
 - at der indgås en rammeaftale, således at der på de statslige arbejdspladser gennem lokalaftaler åbnes for job til grupper med nedsat erhvervssevne,
 - at jobtræningspladser overgår til faste stillinger,
 - at alle forslag om indførelse af særlige løntrin for unge, særlig oplæringsløn og et fremtidigt lønsystem baseret på såkaldt resultatløn tages af bordet,
 - at finansministeren tager de statsansattes modstand mod lokalløn til efterretning og afskaffer lokallønnen, og
 - at der i forbindelse med en kommende revision af det statslige lønsystem lægges større vægt på et ligelønsprincip.

Folketinget opfordrer endvidere regeringen til at afgive en redegørelse om indholdet i den aftale, der sendes til afstemning blandt statens ansatte.

Herefter går Tinget over til næste sag på dagsordenen.«
(Dagsordensforslag nr. D 31).

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Børge Bakholt (S):

Som finansministeren lige har sagt, har parterne udvekslet deres krav med hinanden, og forhandlingerne er i gang, men endnu ikke afsluttet.

Forhandlingerne kører på normal måde, præcis som der er tradition for her i landet, og det er ikke nogen god idé, at Folketinget begynder at blande sig midt i forhandlingerne. Parterne skal have fred og ro til at forhandle en løsning på plads, og derfor kan vi ikke stemme for den dagsorden, som er foreslået af Enhedslisten. Vi stemmer imod den.

Thor Pedersen (V):

Det vil være velkendt for de fleste, der beskæftiger sig med samfundsøkonomiske analyser, at man udviser den største grad af solidaritet med de ledige, hvis man undgår generelle lønstigninger eller begrænser dem mest muligt for at sikre flest mulige et arbejde; det gælder også for det offentlige område.

Hertil kommer, at fleksible løn- og arbejdstidssystemer vil bidrage til optimal konkurrenceevne, produktion og beskæftigelse og derved til sikring af et velfærdssamfund og bedst mulig offentlig service. Det håber og tror jeg at finansministeren er opmærksom på.

Til forespørgerne fra Enhedslisten skal jeg ikke undlade at bemærke, at jeg finder forespørgslen upassende og ikke mindst upassende på dette tidspunkt. Med respekt for magtens tredeling tilkommer det ikke Folketinget at føre lønforhandlinger på det offentlige område; det er regeringens opgave og ansvar. Hvis Folketinget er eller bliver utilfreds med en regerings forhandlingsresultat, kan Folketinget udtrykke mistillid til regeringen, og hertil kommer, at aftaler, der efterfølgende måtte kræve lovgivning, vil være Folketingets ansvar.